

Kdykoli je řeč o *fašismu*, je řeč o *kapitalismu*

Dnešní akce je namířena proti **fašismu**. A je to na místě: Poslední měsíce už nejsou jen ve znamení fašistických koncertů a útoků, ale ve znamení promyšlených provokací, **demonstrací pro veřejnost, riotů a teroristického násilí**.

Byla by chyba potenciál fašistů přeceňovat, je ale víc než kdy jindy potřeba hledat cesty, **jak proti fašismu bojovat**.

Zprvé je na místě střízlivý realismus bez iluzí: Rozbité držky náckům sluší, ale fašismus tím nezničíme.

Kdykoli je totiž řeč o fašismu, je řeč o kapitalismu. Fašismus je jeho produktem. Hodí se kapitalistické společnosti kdykoli, kdy je třeba překonat ekonomické problémy – nástup nacismu posloužil za krize ve třicátých letech právě k tomu. Jedním z cílů fašismu je omámit nás **blábolem o národní jednotě** zastoupené vůdcem, abychom zapomněli, že naše zájmy nejsou spojeny s národem či státem, ale s naším sociálním postavením v kapitalismu.

Hákový kříž je ale jen jednou tváří **diktatury kapitálu** – tou druhou je obyčejný pracovní den, s jeho normami, buzerováním šéfů a stereotypní prací. Samozřejmě, fašistická podoba kapitalismu je nesrovnatelně hrůznější než ta demokratická. Chceme jen upozornit, že hranice mezi demokracií a fašismem možná není až tak jednoznačná. Nejde o černou a bílou, ale spíš o stupně šedi. Fašismus na sobě nemusí mít jen staromódní uniformu SS, dokáže být moderní a přizpůsobivý – a demokracie na druhé straně není možná bez represe a násilí, hlavně toho sociálního.

I v demokracii jsme totiž jen **hadrem na holi kapitálu**.

Včera bylo pracujících málo a byly sem lákány dělnice z Mongolska, Vietnamu či Slovenska, dnes jsme propouštěni.

Včera jsme byli nuceni dělat pro zisk firem o pracovních sobotách, dnes jsme na odstávkách.

Jako pěšáci na cvičišti: dřep, klik... a obličejem do bláta.

Podle toho, **jak diktují zájmy šéfů**.

Dnes, v době **krize**, nečelíme jen jejím dopadům. Šéfové proti nám vedou skutečnou psychologickou válku. Využívají našeho strachu o práci, aby nás **přinutili** přijmout ta nejhorší opatření: zmrazování a snižování platů, flexibilizaci, zhoršování pracovních podmínek.

Šéfové ale nejsou jedini, kdo krize využívají proti pracujícím. **Využívají ji i fašisté:** těží z konkurence na pracovním trhu a trhu se sociálními dávkami, aby nastoupili s protipřístěhovaleckou a protiromskou agendou.

Žijeme v době, která je výzvou.

Bohužel ale představuje víc **rizik** než **nadějí**. To, jak krize využívají šéfové a jak by jí rádi využili fašisté, je velkým nebezpečím. Abychom mohli **poměr sil zvrátit**, je třeba snažit se **nebýt hadrem na holi**.

Nemějme iluze – zítra masové stávky nevyvoláme. Dnes jde o malé, **praktické** kroky na pracovištích, ve školách a v sousedstvích. O **kolektivní prosazování našich specifických zájmů bez ohledu** na přání odborů či stran, bez ohledu na zájmy firmy, ekonomiky, národa či státu. Nejedná se o kampaň, ale o **běh na dlouhou trať**.

Je to ale jen jediná cesta, jak získat potřebné kolektivní zkušenosti a sebevědomí, jak se stát **silou s vlastní, autonomní, třídní politikou**.

Připomínáme si to dnes, na Prvního máje, v den, který upomíná na boj dělnické třídy.

Jen když budeme silní na pracovištích a v sousedstvích, budeme moci porazit jak nebezpečí fašistické diktatury háknkrajce, tak diktaturu šéfů, peněz a zisku, kterou nám dnes vnucuje demokracie.

1. května 2009

**Kolektivně proti kapitálu
(KPK) – ČR/SR**
protikapitalu.org